

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 22 października 2025 r.

Pozycja 295

POSTANOWIENIE

z dnia 3 lipca 2025 r.

Sygn. akt Ts 189/24

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Bartłomiej Sochański,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej E.J. o zbadanie zgodności:

art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 390, ze zm.) w zakresie, w jakim „uzależnia prawo do świadczenia pielęgnacyjnego od przesłanki w postaci rezygnacji z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, rozumianej w ten sposób[.] że osoba sprawująca opiekę, o której mowa w art. 17 ust. 1 ustawy o świadczeniach rodzinnych, nie tracąc prawa do świadczenia pielęgnacyjnego, nie może podjąć zatrudnienia, ani pracy zarobkowej w jakimkolwiek zakresie, nawet w czasie trwania urlopu wychowawczego, w wymiarze nawet jednego dnia pracy nie tracą[c] prawa do świadczenia pielęgnacyjnego”, z art. 65 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 2 października 2024 r. (data nadania) E.J. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu, wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującego stanu faktycznego.

Decyzją Wójta Gminy K. z 10 sierpnia 2023 r. (znak: [...]) odmówiono skarżącemu przyznania świadczenia pielęgnacyjnego z tytułu rezygnacji z zatrudnienia w związku ze sprawowaną opieką nad niepełnosprawną matką.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze decyzją z 2 października 2023 r. (znak: [...]) utrzymało powyższą decyzję w mocy.

Następnie Wojewódzki Sąd Administracyjny w Ł. wyrokiem z 21 marca 2024 r. (sygn. akt [...]) oddalił skargę na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego. Wyrok ten uprawomocnił się 16 czerwca 2024 r., a skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego nie została wniesiona.

Zarządzeniami Prezesa i sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 30 października 2024 r. i 13 marca 2025 r. (doręczonymi skarżącemu odpowiednio 8 listopada 2024 r. i 18 marca 2025 r.) wezwano skarżącego do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) doręczenie odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem wyroków, decyzji lub innych rozstrzygnięć (wraz z uzasadnieniami) potwierdzających wyzercpanie drogi prawnej (wraz z czterema kopiami), w szczególności: a) decyzji: Wójta Gminy K. z 10 sierpnia 2023 r. (znak: [...]), Samorządowego Kolegium Odwoławczego w S. z 2 października 2023 r. (znak: [...]), b) wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Ł. z 21 marca 2024 r. (sygn. akt [...]); 2) doręczenie odpisu lub kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem postanowienia referendarza sądowego z 4 lipca 2024 r. (sygn. akt [...]) wraz z czterema kopiami; 3) udokumentowanie dat: a) doręczenia skarżącemu wskazanego w skardze orzeczenia ostatecznego (poprzez doręczenie poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii koperty, ponieważ w aktach znajduje się jedynie jej niepoświadczona kopia), b) złożenia wniosku o przyznanie skarżącemu pełnomocnika z urzędu (np. poprzez przesłanie koperty, w której wysłany został wniosek) – wraz z czterema kopiami; 4) wskazanie ostatecznego orzeczenia, w związku z którym została wniesiona skarga konstytucyjna (wraz z czterema kopiami); 5) poinformowanie, czy od wskazanego w skardze konstytucyjnej ostatecznego orzeczenia został wniesiony nadzwyczajny środek zaskarżenia (wraz z czterema kopiami); 6) złożenie jednego odpisu skargi konstytucyjnej wraz z załącznikami.

W terminach określonych w zarządzeniach skarżący nie usunął braków formalnych skargi ani nie nadesłał do Trybunału Konstytucyjnego żadnego pisma procesowego.

Skarżący podniósł, że zaskarżona regulacja narusza konstytucyjną wolność pracy poprzez pozbawienie go możliwości wykonywania pracy oraz poprawy sytuacji ekonomicznej.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, podczas którego Trybunał bada, czy odpowiada ona określonym przez prawo wymogom.

2. Stosownie do art. 61 ust. 4 u.o.t.p.TK Trybunał odmawia nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej, jeżeli:

- skarga nie spełnia wymogów określonych w ustawie i usunięcie braków nie jest możliwe (pkt 1),
- braki formalne, o których mowa w art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK, nie zostały usunięte w terminie (pkt 2),
- skarga jest oczywiście bezzasadna (pkt 3).

3. W niniejszej sprawie skarżący został wezwany zarządzeniem sędziego Trybunału z 13 marca 2025 r. do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej. W wyznaczonym terminie nie usunął ich, do Trybunału nie wpłynęło też żadne pismo w reakcji na powyższe zarządzenie.

W tym stanie rzeczy – na podstawie art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK – należało postanowić jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.